

หนทางที่ควรไป*

พลเอกเปรม ติณสูลานนท์
ประธานองคมนตรีและรัฐบุรุษ

ขอขอบคุณอธิการบดีที่กรุณาเชิญให้มาพบกับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ผมรับเชิญด้วยความเต็มใจและยินดีอย่างยิ่ง เด็ก ๆ เหล่านี้เป็นเด็กที่ผมสนใจและห่วงใย ผมแน่ใจว่า มิใช่แต่ผมคนเดียวเท่านั้น ผู้ใหญ่เกือบทุกคนก็ห่วงใยเช่นกัน เด็กในวันนี้เป็นเด็กที่มีความอ่อนไหวเร็วในทุก ๆ มิติ ไม่ว่าจะเป็นชีวิตส่วนตัวและการอยู่ร่วมกันกับสังคม ฉะนั้น จึงเป็นหน้าที่สำคัญของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู และผู้ใหญ่ที่มีความใกล้ชิดเกี่ยวข้องกับเด็กที่จะต้องสนใจ เอาใจใส่ แนะนำ ให้เหตุผลที่ดีและถูกต้องเพื่อเป็นแนวทางดำเนินชีวิต ส่วนเด็กจะศรัทธา เชื่อถือหรือไม่ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง เราพูดกันเสมอว่าเด็กคืออนาคตของชาติ เป็นคำพูดที่ยิ่งใหญ่ สำคัญมาก มีความหมายมาก แต่ผมไม่เคยเห็นตำราที่ไหนที่เขียนไว้ชัดเจนว่า เด็กควรประพฤติปฏิบัติอย่างไร จึงจะนำไปสู่ความสำเร็จแห่งการเป็นอนาคตของชาติ ด้วยเหตุนี้ พวกเราซึ่งเป็นผู้ใหญ่จึงควรกำหนดแนวทางให้ชัดเจน บอกเด็กบอกเยาวชนให้รู้ ให้เข้าใจชัดเจนว่า เราประสงค์จะให้เขาไปทางไหน ไปอย่างไร

ทุกวันนี้ วิวัฒนาการของโลก วิวัฒน์เร็วมาก บางเรื่องบางสิ่งพูดได้ว่า วิวัฒน์เร็วเกินไป จนหมิ่นเหม่ต่อการผิดศีลธรรม จรรยา และวัฒนธรรมของเรา เช่น การพัฒนาการแต่งกาย การกิน ฯลฯ ข้อนี้จำเป็นต้องระมัดระวังให้ดี มิฉะนั้น เราอาจจะหลงทางตามวิวัฒนาการไปในทางที่ไม่เหมาะสม ไม่ควรกับประเทศและประชาชนของเราได้ โดยเฉพาะต่อเด็ก และเยาวชน ในทางกลับกัน เราต้องยอมรับว่าวิวัฒนาการของโลก ก่อให้เกิด

*ปาฐกถาพิเศษ แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๗ ณ หอประชุม ๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สิ่งดีหลายอย่าง ทำให้คนฉลาดขึ้น สะดวกสบายมากขึ้น ผู้ใหญ่ทั้งหลายคงจะสังเกตเห็นด้วยตนเองว่า เด็กสมัยนี้โตเร็วมาก โตเร็วทั้งทางร่างกาย และสติปัญญา ความคิด ความมั่นใจในตนเอง กล้าพูด กล้าแสดงออกมากขึ้นมาก

เมื่อสองเดือนที่แล้ว ได้อ่านหนังสือภาษาอังกฤษ เป็นหนังสือแทรก (Supplement) ของ นสพ. The Nation ชื่อ teens speak out วัยรุ่นและนักศึกษาในท้องถิ่นน่าจะสนใจและน่าอ่าน เนื้อหาของหนังสือเกี่ยวกับความรู้สึกของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่ ครอบครัว ครู วิชาที่เรียน การมีเพื่อนร่วมวัย ร่วมชั้น (peers) การมีเพื่อนที่มีความสัมพันธ์กันแต่ไม่ผูกมัด (gigs) การมีเพื่อนพิเศษ (boy friend, girl friend) และการแต่งกาย ฯลฯ ผู้เขียนได้สัมภาษณ์เด็กวัยรุ่นทั้งผู้หญิงผู้ชาย

ผู้เขียนเริ่มต้นว่า ชีวิตระหว่างเป็นวัยรุ่นไม่ง่ายเลย เป็นชีวิตที่อลวนสับสน ที่วัยรุ่นแต่ละคนต้องเข้าไปสู่ เพื่อค้นหาเอกลักษณ์และภาพลักษณ์ของตนเอง ในช่วงชีวิตที่เปราะบางของวัยรุ่น เขา (ผู้ใหญ่) จะพูดกันว่า วัยรุ่นแก่เกินกว่าที่จะได้รับการพะเน้าพะนอ และเด็กเกินไปที่จะคิดกำหนดจุดหมายปลายทางของชีวิตได้เอง เป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงทางกาย ทางสังคม และอารมณ์ของวัยรุ่น (ที่มีนัยสำคัญ) มีการสัมภาษณ์วัยรุ่น และได้คำตอบ ดังนี้

ความเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อพ่อแม่

พรทิพย์ ๑๖ พ่อแม่เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นเพื่อน เป็นพยาบาลและเป็นผู้ดูแล
เมื่อยามป่วยไข้ เป็นที่ปรึกษา เมื่อมีปัญหาแม้ปัญหาเรื่องความรัก
ถ้าวัยรุ่นไม่สามารถปรึกษาพ่อแม่ได้ ก็จะไปปรึกษาเพื่อนซึ่ง
ไม่มีประสบการณ์ และอาจจะกลายเป็นที่ปรึกษาที่เลวที่สุด

นวลพรรณ ๑๗ พ่อแม่ของเธอเชื่อว่า พ่อแม่กับลูกเป็นเพื่อนกันไม่ได้ เธอรู้ว่า
พ่อแม่รักเธอแต่ไม่แสดงออก เธออยากให้พ่อแม่แสดงออก เธอ
รู้สึกอึดอัดที่จะพูดกับพ่อแม่ เธอไม่อยากปรึกษาแม่ เพราะ
ปรึกษาที่ไร โดนเทศน์ทุกที

ความเห็นของวัยรุ่นต่อการกระทำ

สมิธ ๑๗ ผมไม่ชอบทำในสิ่งปกติที่คนอื่นเขาทำ ผมชอบทำในสิ่งที่คนอื่น
ไม่ทำ (เด็กคนนี้เจาะทั้งหูและจมูก)

ความเห็นของวัยรุ่นที่มีต่อครู

ณัฐวุฒิ ม.๕ ครูทุกวันนี้ไม่ค่อยสุภาพกับนักเรียน ครูตัดสินนักเรียน (ว่าดี

หรือไม่ดี) ด้วยคะแนน (grades) ครูบางคนสับสนหรือและตีม
เหล่า บางคนเวลาพูดกับนักเรียนใช้วาจาหยาบ เขา (ณัฐวุฒิ)
อยากให้ครูพยายามเข้าใจนักเรียนให้มากขึ้น อยากให้ครูมี
ความรู้เกี่ยวกับโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง ครูจะได้อย่างไร จะ
ดูแลนักเรียนสมัยนี้ (generation) อย่างไร

ยังมีการสัมภาษณ์ในแง่มุมอื่นอีก แต่ขอนำมาเล่า
ให้ฟังแค่นี้ จะเห็นได้ชัดเจนว่าเด็กสมัยนี้มีแนวโน้ม มีการ
เปลี่ยนแปลงในเรื่องของเขามาก มากจนคนรุ่นเรา ๆ ตาม
ไม่ค่อยทัน

มีคำภาษาอังกฤษที่วัยรุ่นใช้กัน ผมเพิ่งจะมาราบเมื่ออ่านหนังสือฉบับที่อ้างถึง

- peer - เพื่อนร่วมวัย เพื่อนร่วมชั้น
- gig - เพื่อนที่มีความสัมพันธ์กัน (อาจจะเลยไปถึงเพศสัมพันธ์)
แต่ไม่ผูกมัด ไม่ผูกพัน
- girl friend, boy friend - เพื่อนพิเศษที่หวังจะแต่งงานกันใน
อนาคต

ที่เอาเรื่องนี้มาเล่า เพราะผมเห็นว่า เด็กวัยรุ่นมีความหมายและความสำคัญ
ต่ออนาคตของชาติบ้านเมืองของเรามาก เราจำเป็นต้องคอยดูและเฝ้ามองเฝ้าฟัง (monitor)
ในระยะห่างที่พอดี ไม่ปล่อยให้เขาคิด ทำโดยตนเอง โดยเราไม่รู้ไม่เห็น ไม่สนใจ ถ้า
ทำอย่างนั้น เราควรจะถูกตำหนิว่า มิได้ทำหน้าที่ของพ่อแม่ ครู โดยสมบูรณ์

ต่อไปนี้ ขอเข้าเรื่องต่ออธิการบดีขอให้มาพูดคุยกับเด็กนักเรียนชั้นปีที่ ๑ อธิการบดี
ไม่ได้กำหนดหัวข้อให้ผม บอกแต่เพียงว่า อยากให้พูดเรื่องที่เด็กชั้นปีที่ ๑ จะได้รับ
ประโยชน์ต่อตนเอง ต่อสังคม และต่อชาติบ้านเมือง ผมจึงตั้งหัวข้อเองว่า *หนทาง
ที่ควรไป*

ดังที่ได้กล่าวมาข้างแล้วในตอนต้นว่า วิวัฒนาการอันรวดเร็วของโลก ทำให้
เด็กเยาวชนและวัยรุ่นโตเร็ว ทั้งทางกาย ความคิด และอารมณ์ นับเป็นเรื่องดีมาก
แต่ในบางเรื่องก็ไม่ดี ขอบลอกเลียนแบบ (ดารา - แบบตะวันตก) ไม่สนใจ (care) คน
อื่น ถือว่ามีเสรีในการพูด การคิด การกระทำ ทำให้ในบางครั้ง บางโอกาส หมิ่น
เหมต่อการละเมิดศีลธรรม และทำลายวัฒนธรรมไทยโดยไม่รู้ตัว เช่น เด็กหญิงแต่ง
กายตามแฟชั่นตะวันตกจนดูไม่สุภาพเรียบร้อย บางครั้งดูน่าเกลียดและเร้าอารมณ์เพศ
เจาะหู จมูก หรืออวัยวะส่วนอื่นที่ไม่น่าจะเจาะเพื่อใส่ตุ้มหู (บางคนไม่ได้ใส่ตุ้มหู แต่ใส่
เครื่องประดับอย่างอื่น) อยู่กินกันเป็นคู่ในขณะที่ยังเป็นนักศึกษาอยู่ (ยังไม่แต่งงานกัน)
ไม่รู้จักรักนวลสงวนตัว พอผิดพลาดเกิดตั้งครภักขึ้นมากก็มีปัญหา และดังที่วัยรุ่นได้ให้

สัมภาษณ์ในหนังสือแรกที่อ้างถึง ว่าเมื่อมีปัญหาที่ต้องปรึกษาคนอื่น ถ้าที่ปรึกษาไม่ดี ปัญหาจะบานปลายเป็นปัญหาซ้อนปัญหา ทำให้บางคนจบชีวิตลงอย่างไม่น่าเชื่อ

อาจารย์และนักศึกษาครับ ขณะนี้เยาวชนส่วนหนึ่งได้ผ่านการคัดเลือกเข้ามานั่งอยู่ ณ ที่นี้ หลายคนจากบ้าน จากอ้อมกอกพ่อแม่มาเป็นครั้งแรก เปลี่ยนสภาพจากนักเรียน

มัธยมมาเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย บางคนต้องอยู่หอพัก นั่นหมายถึงจะต้องดูแลตัวเองทุกอย่าง ไม่มีใครคอยพรวดักเตือน อบรมสั่งสอนเหมือนอยู่ที่บ้าน ถ้าผมถามทุกคนที่เข้ามาสถาบันแห่งนี้มีความมุ่งหมายอะไร ผมมั่นใจว่าทุกคนคงตอบกันเป็นเสียงเดียวกันว่า เพื่อศึกษาเล่าเรียนให้จบ นำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพตามที่ ตัวเองชอบ ตัวเองถนัด ผมขอให้ทุกคน ระลึก และดำรงความมุ่งหมายนี้ไว้ตลอดเวลา

นักศึกษาทุกคนได้ผ่านการเป็นน้องใหม่มากกว่า ๓ เดือนแล้ว รุ่นพี่ ๆ คงดูแลกันมาเป็นอย่างดี คงหายตื่นเต้นกับสถานที่ ครูอาจารย์ รุ่นพี่และเพื่อน ๆ มาพอสมควรแล้ว ผมขอให้ทุกคนตั้งใจรับฟัง หนทางที่ควรไป ดังต่อไปนี้

๑. ต้องมีความมุ่งมั่นในการเรียนให้จบ ตามที่ตนเอง พ่อแม่และผู้ปกครองปรารถนา

คำว่าจบในที่นี้ ผมไม่ได้หมายถึงจบแค่ได้รับใบปริญญาบัตร พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) ขณะนี้ได้เลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระพรหมคุณาภรณ์ หลายคนคงรู้จักดี ท่านได้แสดงธรรมบรรยายเรื่อง กระบวนการเรียนเพื่อพัฒนาคน สู่ประชาธิปไตย ไว้ตอนหนึ่งว่า คำว่า เรียน มีคำว่า รู้ แฝงอยู่ในตัว การเรียน ต้องมี รู้ เป็นแกน แต่ไม่ใช่แค่รู้อย่างเดียว รู้อย่างเดียวไม่เป็นเรียน ต้องเรียนเท่ากับรู้บวกด้วยได้อะไรเพิ่มเติมเข้ามาให้แก่ชีวิตด้วย ได้อะไรในที่นี้ก็คือ ได้ความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น หมายความว่าจบเพื่อรู้มากขึ้น ฉลาดขึ้น คิดเป็น แยกแยะเป็น สามารถนำวิชาความรู้ไปประกอบอาชีพได้ กำหนดเป้าหมายของชีวิตเองได้ โดยอาจจะยึดถือเอาคนดี ที่ประสบความสำเร็จมาเป็นแม่แบบ และให้เข้าใจว่า การเรียนรู้อาจจะต้องดำเนินต่อไปตลอดชีวิต

๒. ต้องดูแลตนเอง รับผิดชอบตนเอง

เมื่อเข้ามาเป็นนักศึกษา สังคมจะมองว่าเป็นผู้ใหญ่แล้วไม่ควรจะต้องรับการพะเน้าพะนอ ด้วยมีปัจจัยที่บ่งชี้ต่าง ๆ หลายประการ เช่น ตามกฎหมายแพ่งว่าด้วยครอบครัว กำหนดให้เปลี่ยนค่านำหน้าชื่อจาก เด็กชาย เด็กหญิง เป็น นาย นางสาว และ พ.ร.บ.บัตรประจำตัวประชาชน กำหนดให้ต้องทำบัตรประจำตัวประชาชนเมื่อมีอายุครบ ๑๕ ปีบริบูรณ์ ในกระบวนการยุติธรรมบัญญัติว่า อายุ ๑๗ ปี กระทำความผิดต้องได้รับโทษเหมือนผู้ใหญ่ พ.ร.บ. การเลือกตั้ง กำหนดให้อายุ ๑๘ ปี ต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

ที่น่าห่วงก็คือในทางจิตวิทยาบอกว่า วัย ๑๕ - ๑๘ เป็นช่วงสุดท้ายที่จะกลายเป็นผู้ใหญ่ จะสนใจในสิ่งที่หวือหวา เช่น ดารานักแสดง รักเพื่อน เชื้อเพื่อน ค้นหาตัวเองผ่านการทดลอง อาจจะลองผิดลองถูก ตรงนี้จำเป็นต้องไม่ไขปล่อยอย่างอิสระเสรี เพราะอิสระเสรีนี้จะแสดงออกทางพฤติกรรม และจะทำตามที่ถูกชักจูง ถ้าถูกชักจูงไปในทางที่ผิดก็ไม่มีปัญหา ถ้าไม่ดีอาจจะแก้ไม่ได้ไปตลอดชีวิต เช่น ไปเที่ยวติดเชื้อโรคเอดส์ ฉะนั้นนักศึกษาเองต้องแสดงความเป็นผู้ใหญ่ ต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ ต้องดูแลตนเอง รับผิดชอบตนเองให้ไปในแนวทางที่ดี

๓. ต้องอดทน อดกลั้น และอดออม

อดทน อดทนต่อความยากลำบากทางกายในการทุ่มเท อดหลับอดนอน ค้นคว้าหาความรู้ ดูตำรับตำรา

อดกลั้น อดกลั้นต่อสิ่งเย้ายวนใจ อบายมุขต่าง ๆ อย่างที่ผมกล่าวไว้แต่ต้นแล้วว่า วิวัฒนาการของโลกนั้นเร็วมาก เทคโนโลยีก้าวล้ำมาก ทำให้เยาวชนได้รู้ได้เห็นอย่างไม่สามารถควบคุมได้ เช่น การแพร่ภาพลามกทางอินเทอร์เน็ต การดูภาพยนตร์ดูละคร แล้วลอกเลียนแบบในสิ่งที่ไม่ดี เราต้องรู้จักเลือกใช้แต่สิ่งที่เป็นประโยชน์

อดออม อดออมในการใช้จ่าย อดออมไม่หมายความว่าให้เก็บเงินอย่างเดียว แต่ให้รู้จักการวางแผนการใช้และบริหารการเงิน ฝึกทำบัญชีการใช้จ่าย และใช้ให้สอดคล้องกับเงินที่พ่อแม่หามาให้ หรือหามาด้วยตัวเองโดยชอบด้วยความยากลำบาก สิ่งนี้ต้องสำนึกและปลูกฝังไว้ตั้งแต่บัดนี้

๔. ต้องมีแม่แบบ

ตรงนี้ ผมเคยกล่าวมาบ้างแล้วเมื่อเราได้เรียนรู้มากแล้ว ฉลาดแล้ว เข้าใจตัวเองแล้ว เราควรคัดเลือกแม่แบบจากบุคคลที่ดี ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ตามสาขาอาชีพที่เราอยากจะเป็น เช่น ถ้าเป็นนักกฎหมายจะเป็นแบบใคร เป็นนักบริหารจะเป็นแบบใคร จะเป็นอาจารย์จะเป็นอาจารย์แบบใคร ขณะนี้เรามีหน้าที่เรียน อาจมีแม่แบบจากรุ่นพี่ที่ดีก็ได้ ผมคิดว่าเรื่อง แม่แบบ นี้ คนไทยโชคดีมากที่สุดในโลก มีบุญที่สุดในโลก เรามีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเป็น แม่แบบ ที่ประเสริฐที่สุด

๕. ต้องศึกษาคำสั่งสอนของศาสนาที่เรานับถือ

ผมอยากให้ทุกคนได้ศึกษาคำสั่งสอนของศาสนาที่เรา นับถือให้รู้แจ้งเห็นจริง เต็มยวนี้วิชานี้อาจจะไม่ใช่วิชาบังคับที่ต้องเรียนแล้ว อย่างไรก็ตาม ศาสนาทุกศาสนามี คำสอนที่วิเศษมาก ขอให้เชื่อว่าศาสนาไม่ใช่สิ่งม่งาย เพราะศาสนาคือลัทธิ หรือ ความเชื่อถือต่อคำสั่งสอนของศาสดาที่ให้แก่มูชนั้น ๆ ทุกศาสนามีพื้นฐานที่สำคัญ เหมือนกัน คือสอนให้ทุกคนเป็นคนดี แต่มีรายละเอียดคำสั่งสอนและวิธีการต่างกัน ให้ ศึกษาให้เข้าใจ แล้วจะทราบว่าสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้ อย่างน้อยที่สุดก็ เป็นมงคลแก่ชีวิต

บางคนอาจจะบอกว่าไม่นับถือศาสนาใดเลย ก็เป็นไปได้ เหมือนในบางประเทศ แต่ก็ดำรงตนอยู่ได้ ดำรงความเป็นชาติอยู่ได้โดยยึดถือในคุณความดี มีมนุษยบุคคลเป็น แบบอย่าง

๖. ต้องมีความกตัญญูตเวที

นักศึกษาต้องมีความกตัญญูตเวทีต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ให้การศึกษา และ ต้องไม่ลืมแสดงความสำนึกในบุญคุณ ขณะนี้พวกเราทำได้ทันทีคือ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เท่านั้นท่านก็ชื่นใจแล้ว

ครับ ประการสุดท้าย เป็นสิ่งที่ผมจะพูดสอดแทรกเสมอไม่ว่าใครเชิญไปพูดที่ไหน คือ ต้องรักแผ่นดิน รักถิ่นเกิด และเกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน

เรื่องรักแผ่นดิน รักถิ่นเกิดนั้นชัดเจนอยู่ในตัวเองแล้ว คงไม่ต้องพูดถึง สำหรับ

ข้อความ *เกิดมาต้องตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน* นั้น ผมคิดได้เพราะได้รับแรงบันดาลใจจากล้นเกล้า ๆ ทั้ง ๒ พระองค์ ที่ทรงเสียดสีความสุขส่วนพระองค์ ทรงคิด ทรงแนะนำ ทรงทำทุกอย่างเพื่อปลดเปลื้องความทุกข์ ยกระดับความอยู่ดีกินดีของราษฎรมาเป็นเวลานาน ผมได้ยึดแนวทางของพระองค์ท่านประพฤติปฏิบัติมาโดยตลอด ผมให้คำนิยามการตอบแทนบุญคุณแผ่นดิน คือ การประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นคนดี เป็นสถาบันที่ดี เป็นองค์กรที่ดี เป็นตัวอย่างที่ดี มุ่งกระทำแต่ความดี เพื่อประโยชน์ต่อแผ่นดิน นักศึกษาอาจจะถามว่าจะทำอย่างไร ถึงจะเป็นการตอบแทนต่อแผ่นดิน คำตอบ คือ ให้ประพฤติปฏิบัติ ตาม *หนทางที่ควรไป* ตามที่กล่าวมาแล้ว

อธิการบดีครับ ผมตั้งใจที่จะมอบทุนการศึกษาส่วนตัว ๔ ปี ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ รุ่นนี้ เป็นชาย ๑ คน หญิง ๑ คน ไม่จำเป็นต้องเป็นคนเรียนดี ไม่ต้องยากจน แต่เป็นผู้ประพฤติปฏิบัติดี ตาม *หนทางที่ควรไป* แล้วส่งชื่อให้ผม เพื่อที่จะมอบทุนการศึกษาให้ต่อไป อธิการบดีกรุณารับเรื่องนี้ไปพิจารณากำหนดแนวทาง เพื่อให้ได้นักศึกษาที่สมควรจะได้รับทุนการศึกษาด้วย

สุดท้ายนี้ ผมใคร่ขอพูดกับอาจารย์ทั้งหลายว่า แม่แบบที่ดีที่สุดของนักศึกษาขณะนี้คือครูบาอาจารย์ ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ฉะนั้นครูควรประพฤติปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดี เป็น *ครูอาชีพ* คือเป็นคนที่สามารถเป็นครูด้วยจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู ห่วงใย อาหารเมตตา รัก เอาใจใส่เด็กดูลูกหลาน มีความมุ่งมั่นที่จะสอนให้เด็กให้ดีที่สุด แม้นอกเวลาราชการก็ไม่บ่น ไม่ย่อท้อ โปรดอย่าเป็นครูประเภท *อาชีพครู* คือเป็นคนที่มาเป็นครูเพื่อรับเงินเดือนเท่านั้น สอนเสร็จก็กลับบ้านไปทำอย่างอื่น ไม่สนใจว่าเด็กจะเรียนได้เรียนไม่ได้ เข้าใจหรือไม่เข้าใจก็ช่างเด็ก ผมอยากเห็น *ครูมืออาชีพ* คือครูที่ รอบรู้จริง รู้ครบถ้วนสมบูรณ์ในสาขาที่รับผิดชอบ ไขว่หาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้ทันสมัยอยู่เสมอ ผมยืนยันว่าประเทศของเรามี *ครูอาชีพและครูมืออาชีพ* มากพอสมควร แต่เราน่าจะมีมากกว่าปัจจุบันนี้มาก ๆ

ขอขอบคุณอธิการบดี อีกครั้งหนึ่งที่กรุณาให้ผมมาชี้ *หนทางที่ควรไป* ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ หวังว่านักศึกษาคงได้ประโยชน์ และนำไปใช้จนกระทั่งจบการศึกษา ขอให้ทุกคนโชคดี

ด้วยเคารพรักและศรัทธา

กราบเท้าพ่อด้วยศรัทธาเคารวะ
ลูกทั้งสิ้นยินดีที่พ่อมา
น้ำคำพ่อได้ดื่มอาบลูกซาบซึ้ง
และนำไปปฏิบัติเป็นสั่งจ้ง
พ่อเป็นผู้ใหญ่นุญาติของราชภัฏ
เริ่มแต่ครั้งวอคอป้อมีใจ
พระคุณพ่อเกินสรรคำบรรยาย
ขอคุณพระสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั่วทิศพลัน

เปรม ตินสุลานนท์ คนสงขลา
แสดงปาฐกถาให้ลูกฟัง
จะคิดถึงทุกคำข้อพ่อปลุกฝัง
ให้สมที่พ่อหวังตั้งใจไว้
สืบประวัติเป็นมาแต่คราไหน
กระทั่งเป็นมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน
ลูกทั้งหลายจะสานต่อที่พ่อฝัน
คุ้มครองพ่ออายุมั่นขวัญยืนเทอญ

* นางสาวมุกกรินทร์ บุญเพชร

* นักศึกษาโปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาพิเศษ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (เยาวชนคนเก่ง
รางวัลพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พ.ศ. 2544, คนดีศรี
ราชภัฏ พ.ศ. 2545, คนดีศรีสงขลา พ.ศ. 2546)